

Introduction to מסכת שבועות

There are four types of שבועות which an individual may take. A person may take a שבועת ביטוי, in which he commits to some neutral act or avoidance; he may take a שבועת שווא, or a שבועת העדות (if he claims to have no testimony to another's benefit) or שבועת הפקדון (taken as a שומר to exempt him from payment). Since the last two directly relate to circumstances which come to בית-דין (testimony) or arise from circumstances dealt with in נזיקין (פקדון), the natural location for שבועות is in סדר נזיקין, and immediately following the presentations of juridical procedure (סנהדרין-מכות). There is a fifth type of oath, שבועת הדיינין, administered by the ב"ד in cases of conflicting claims (found chiefly in בבא בתרא and בבא מציעא).

The opening two פרקים, however, are devoted to a wholly unrelated issue – ידיעות הטומאה, in other words, the various levels of guilt and expiation for violating sancta through contact with impurity. The reason for the inclusion here is that the opening משנה lists four areas of הלכה where there are two fundamental categories within that discipline, with another two added on (typically by rabbinic exegesis). One of them is שבועת ביטוי, another being ידיעות הטומאה. Hence, the first 18 דף are devoted to non-שבועות issues, after which we will present a more focused introduction to the particular שבועות dealt with in each subsequent chapter.

One final note: as was the case in סנהדרין, the first chapter of משניות is presented in our volumes as a single unit, comprising nearly the entire דף – so we will study the פרק of משנה as our first עזר

25.1.1; 2a (משנה א) → 2b (מכפר על הכהנים)

1. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד חֲטָאת הַכֹּפָרִים וְעֹלֶת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם: בְּמִדְבַר כֵּט, י"א

- I 'משנה א' "2 which become/are 4"
- a (שבועת ביטוי): שבועות
    - i 2: commitment for future להרע – to avoid; or להיטיב – to participate →4: avowal about the past: להרע ולהיטיב
  - b (קדשים or מקדש vis-à-vis טומאה): ידיעות הטומאה
    - i 2: if he knew, then forgot he was טמא and entered מקדש/ ate קדשים, then was reminded
    - ii →4: if he knew, then forgot מקדש/these were קדשים, then reminded (but knew he was טמא the whole time)
  - c (ציאות השבת): ציאות השבת
    - i 2: רה"י and רה"ר →4: bringing in/taking out of each
  - d (צבעות נגעים): צבעות נגעים
    - i 2: שאת and בהרת →4: secondary hue of each
- II 'משנה ב': when he brings ויורד עולה for עולה ויורד and when שער יוה"כ (inside one) is מכפר
- a If: he was aware, forgot then became aware afterwards – חייב בעולה ויורד
  - b But if: he never found out, שער ננעשה בפנים is מכפר until he finds out – then he is liable for an עולה ויורד
- III 'משנה ג': when the שער הנעשה בחוץ (regular מוסף of יוה"כ) is מכפר
- a If: he had no awareness beforehand, but he became aware afterwards, לעזאזל is מכפר, as per v. 1
  - i Explanation: כפרה; just as פנימי is מכפר for a שער טומאת מקדש with some awareness, so too בחוץ is מכפר
- IV 'משנה ד': role of various צבוריים
- a ר' יהודה: if he has no knowledge (before or after), ר"ח and ר"ח are מכפר
  - b ר"ש: only טמאים טהור who ate קדשים are מכפר
    - i And: שער יוה"כ is for someone who only became aware afterwards
    - ii Question to ר"ש: can these be switched?
    - iii Answer: yes – even though their כפרה isn't identical, it's all for טומאת מקדש וקדשיו
  - c ר"מ: all שער יוה"כ (even שער יוה"כ) are parallel – טומאת מקדש וקדשיו מכפר
- V 'משנה ה': alternate version of ר"ש (via יהודה)
- a They are scaffolded; ר"ח is מכפר only for טמא את הטמא; טהור שאלו את הטמא מכפר only for fully ignorant, ר"ח also atone for יוה"כ
    - i Question: may ר"ח שער, e.g. be offered on יוה"כ (it's כפרה is a higher demand)
    - ii Answer: yes, as all come for טומאת מקדש וקדשיו
- VI 'משנה ו': other כפרות
- a For intentional שער and the day of יוה"כ are מכפר
    - i And: for all other sins, from "light" to "dark" – the "sent goat" is מכפר
- VII 'משנה ז': role of המשתלח
- a כהנים for טומאת מקדש is only for פר הנעשה בפנים – כהנים – מכפר for everyone, even חכמים
  - b ישראל for מכפר is שער המשתלח ויודו (inside) and שער (all sins) is for כהנים and its יודו is for ישראל, so דם הפר and דם הפר